

140

1406-1419

Összefoglalás

1406 Jézus mondta: "Én vagyok az élő kenyér, aki a mennyből szállottam alá. Aki eszik ebből a kenyérből, örökké fog élni (...). Aki eszi az én testemet és issza az én véretem, annak örök élete van, (...) Bennem marad és Én őbenne." (Jn 6,51.54.56)

1407 Az Eucharisztia az Egyház életének szíve és csúcspontja, mert benne Krisztus Egyházát és annak minden tagját társítja a dicséret és hálaadás áldozatához, melyet Ő egyszer s mindenkorra följánlott Atyjának a kereszten; ezen áldozat által árasztja ki az üdvösség kegyelmeit testére, ami az Egyház.

1408 Az Eucharisztia ünneplése mindig magában foglalja: Isten Igéjének hirdetését, a hálaadást az Atyaistennek minden jótéteményéért, elsősorban Fiának ajándékozásáért, a kenyér és a bor konszekrációját és a részesedést a liturgikus lakomában az Úr teste és vére vétele által. Mindezek az elemek egy és ugyanazt a kultikus cselekményt alkotják.

1409 Az Eucharisztia Krisztus húsvétjának emlékezete: azaz az üdvösség Krisztus élete, halála és föltámadása által beteljesített művéé, a műé, mely a liturgikus cselekmény által jelenvalóvá válik.

1410 Krisztus, az Újszövetség örök Főpapja, a pap szolgálata által maga ajánlja föl az eucharisztikus áldozatot. Ugyanakkor, mert valóságosan jelen van a kenyér és a bor színe alatt, Ő maga az eucharisztikus áldozat.

1411 Egyedül az érvényesen fölszentelt papok vezethetik az Eucharisziát, s konszekrálhatják a kenyeret és a bort, hogy az Úr testévé és vérévé váljanak.

1412 A szentség lényeges jelei a búzakenyér és a szőlőbor, melyekre a pap lehívja a Szentlélek áldását és kimondja azokat a konszekráló szavakat, melyeket Jézus az utolsó vacsorán mondott: "Ez az én testem, mely értetek adatik. (...) Ez az én vérem kelyhe (...)".

1413 A konszekráció által történik a kenyér és a bor átlényegülése Krisztus testévé és vérévé. A konszekrált kenyér és a bor színei alatt maga az élő és dicsőséges Krisztus van jelen igazán, valóságosan és lényegileg, az Ő teste és vére, Lelkével és istenségével együtt.

1414 Az Eucharisziát mint áldozatot mind az élők, mind a megholtak bűneinek jóvátételére, s Istentől lelki vagy testi jótétemények elnyerésére is följánljuk.

1415 Aki Krisztust az eucharisztikus kommunióban magához akarja venni, annak a kegyelem állapotában kell lennie. Ha valaki tudatában van annak, hogy halálos bűnt követett el, nem járulhat az Eucharisziához, amíg föloldozást nem kapott a bűnbánat szentségében.

1416 Krisztus testének és vérének vétele növeli az áldozó egyesülését az Úrral, megbocsátja bocsánatos bűneit és megőrzi a súlyos bűnöktől. Mivel az áldozó és Krisztus között a szeretet kötelékei erősödnek, e szentség vétele erősíti az Egyház, Krisztus titokzatos testének egységét.

1417 Az Egyház nagyon ajánlja a hívőknek a szentáldozást, amikor részt vesznek az Eucharisztia ünneplésében; évente legalább egyszer kötelezővé teszi számukra.

1418 Tekintettel arra, hogy Krisztus jelen van az Oltáriszentségben, imádó hódolat illeti meg. A legszentebb szentség meglátogatása "az Úr Krisztus iránt (...) a hála bizonyítéka, a szeretet záloga s a kötelező imádás lerovása."

1419 Krisztus, amikor ebből a világból átment az Atyához, az Eucharishtiában nekünk adta a dicsőség zálogát: a szent áldozatban való részesedés a Szívéhez tesz hasonlóvá, fönttartja erőnket a földi élet zarándokútján, ébren tartja bennünk az örök élet vágyát és már most egyesít a mennyei egyházzal, a Boldogságos Szűzzel és az összes szentekkel.